

Lezen en tekst: Micha 4:1-8

Bijzonderheid: 2^e advent en doop Juliët Elaine Roorda

Lieve mensen,

Slide Plaatje kindertekening (WA)

Jongens en meisjes, wie weet wat dit is? En wie kan er nog wat meer over vertellen?

Slide Plaatje kunstwerk (niet gelijkend)

Slide Plaatje kunstwerk (beter gelijkend)

Micha neemt er de tijd voor. Om onze Koning uit te tekenen. Omdat hij hem duidelijk wil schetsen. Zodat we weten wie we verwachten. We gaat zijn portret in drie zondagen bekijken.

Thema van deze eerste schets:

Slide **Jezus is de vredevorst**

Slide God woont onder de mensen (1,2a, 8)

Mijn broeder en mijn zuster, advent is verlangen. Verlangen daar naar, dat God onder de mensen komt wonen. Dat de afstand tussen hemel en aarde overbrugd wordt. Niet van onze kant. Maar van Góds kant. Wij komen er nooit. In zijn nabijheid. Alleen als hij bij ons komt. Dan wordt het wat.

En God belooft dat hij zo dichtbij komt. Hier, in onze tekst. Maar in de hele bijbel. Gods beloften staan als een huis. En de belofte van dat 'wonen onder de mensen' heeft in feite twee fases. Of eigenlijk, de vervulling er van gaat in trappen.

Als God hier zegt: de berg met de tempel zal rotsvast staan (1). Dan zegt hij dat voor die tijd. En dat is nogal een belofte. In de tijd van Micha werd de tempel bedreigd. Wereldmachten kwamen angstig dichtbij. Een kwestie van tijd... en dan zou Jeruzalem ook onder de voet worden gelopen. En je weet wat er dan gaat gebeuren: deportatie, vluchtelingenkampen, verwoestingen, dood en verderf. De tempel zal dan platgebombardeerd worden. Geen steen meer op de andere. Dat is wat er gaat gebeuren.

Maar Micha kijkt daar voorbij. Hij ziet een tijd, waarin de tempel vast zal staan. Letterlijk: God zal wonen tussen de mensen. Niet voor even. Maar voor eeuwig.

En die profetie. Die wordt vervuld in Jezus. In hem komt God werkelijk bij ons wonen. In Christus. Die van zichzelf gezegd heeft: *meer dan de tempel is hier*. In hem komt God als mens onder de mensen. Zijn zoon slaat de brug. En is hier om nooit meer weg te gaan. Want als hij verdwijnt stuurt hij zijn Geest. Die van ieder mens een tempel maakt. Hij huist in ons leven. Hij neemt intrek in ons hart. Niet

meer weg te denken. Dat is, zeg maar, de eerste trap van de vervulling van deze profetie. De eerste komst van Jezus.

Er is ook een verder perspectief. En daarvoor is het ook advent. Vooruit kijken anno 2018. Uitzien naar de definitieve doorbraak van het koninkrijk. Eens komt Jezus terug. Dan zal alles wat Micha hier in zijn profetie zegt. Dan zal alles daarvan volkomen waar worden. Dan is God voor niemand meer weg te denken uit onze wereld. Dan zal de vervulling volkomen zijn. Dan zit zelfs de zonde niet meer in de weg. Daar kun je ontzettend naar verlangen. Als je van dichtbij ernstige dingen meemaakt. Verdrietige, pijnlijke gebeurtenissen. Of als je in de verte de oorlog in Jemen ziet. Al die hongerdoden. Vooral kinderen. Of je zie al die vluchtelingen en ontheemden. Houd moed. Jezus komt zijn koninkrijk definitief vestigen.

Maar tot die tijd is Jezus ook al niet weg te denken uit ons leven. Vandaag is Juliët gedoopt. Hoe dichtbij kan God komen? In zijn zorg, zijn liefde en zijn inwoning. Jezus wil in het leven van dit kleine meisje zijn. En jullie als ouders mogen hem daarin voorgaan. Haar dat laten zien. Haar helpen geloven. Aan Jezus zal het niet liggen.

Slide Dat heeft grote gevolgen (3, 4,6,7)

Mensen, het is zo dat deze tekst, over die zwaarden en ploegijzers. Die tekst is leidend bij de Verenigde Naties. Die staat op het gebouw van de UN in New York. Dat is natuurlijk een prachtig motto. Maar er ontbreekt één ding. Een essentieel ding. En dat is wat hier in de eerste gedachte van de preek staat. God is degene die daarin leidend is. Die het initiatief heeft. Als wij als mensen dit gaan proberen. Vanuit onszelf. Dan is het een utopie. Wij krijgen niet voor elkaar dat de wapens de wereld uit gaan.

Kijk, Micha – en ook Jesaja, die zo'n zelfde tekst heeft – die beseft heel goed dat het zonder God niets wordt. Deze profetie. Israël en Jeruzalem worden van alle kanten bedreigd. Er is geen ontkomen aan. Straks volgt ballingschap en verwoesting. Daar kan het kleine volk van de Joden niets aan doen. Dus vanuit de mens gesproken is het echt onzin. Dat die vrede er gaat komen.

Maar als God ingrijpt. Als hij definitief de kant van de mens kiest. Ja, dan heeft dat grote gevolgen.

Het is een prachtige profetie. Ik vind het enorm troostvol dat Micha dit ziet. Zoals ik net al zei: wat is de wereld een puinhoop. Je hoeft niet ver te kijken. In eigen leven. Verdriet, ziekte en handicaps. Rouw en gemis. Vervlogen verlangens. Dromen in duigen. Overleven. Wat kan het zwaar zijn. En als je dan verder kijkt. Ik noemde Jemen. Maar wat is er onderdrukking en uitbuiting. Veel oneerlijkheid in deze wereld. Corruptie, honger, oorlog, dolende mensen, haat en wanhoop.

Dit zet God daar tegenover: geen wapens meer, geen onrecht, geen oorlog, geen bedreiging. Iedereen heeft een thuis. Je kunt het je niet voorstellen. Is dat echt bereikbaar? Nou, vanuit mensen niet. Daarom heeft God zijn zoon gestuurd. En daarom zal hij hem nog eens sturen. Het is de enige mogelijkheid. God zorgt er voor dat dit waar wordt.

Het begint dus met de bewogenheid van God. Zijn liefde voor mensen. Voor jou en mij. Die je in de doop ook ziet. Een klein kind. Maar God is al in het leven van Juliët. Hij voelt zich niet te groot voor jouw leven. Die rust, die vrede, die geborgenheid en troost. Waar de tekst over spreekt. Die wil hij nu al aan dit kleine meisje, en ook aan jou, geven. In Jezus komt dat naar je toe.

Genade is dat. Voor alles uit. Hij is er. Je bereikt het niet door heel erg je best te doen. Nee, God zegt dat het zal gebeuren. Je hoeft het alleen maar te geloven. Het wordt namelijk waar.

Betekent dat dan dat jij maar met je armen over elkaar moet gaan zitten? Dat jij kan afwachten wat er gaat gebeuren? Als God het gaat doen. Nou, dan kan ik achteroverleunen! Dus niet.

Slide Luister naar zijn onderricht (2b,3 en 5)

Het is opvallend dat de mens in onze tekst wordt *ingeschakeld!* Gods ingrijpen maakt jou niet passief, maar schakelt jou juist in. God komt wonen bij de mensen. En wij trekken op om te luisteren naar zijn onderricht. God spreekt recht. En het gevolg daarvan is dat mensen hun wapens inleveren en stoppen met oorlog. Gevolg is ook – vers 5 – dat ze vertrouwen op God en niet op andere zekerheden.

Als je dus Jezus ontdekt hebt. En beseft dat genade genoeg is. Dat je er door geloof alleen komt. Dan gebeurt er wat met je! Als God in je leven komt wonen. Dan gebeurt er wat.

Kijk, want als je deze tekst zou lezen. En je legt de vervulling helemaal naar de wederkomst. Dan zou je passief kunnen geloven. Dan zou je kunnen afwachten. En het is zeker goed om te wachten. Niet afwachten, maar *verwachten*. Dus je mag leven met hoop en vooruitzien. Advent is ook dat.

Maar als je het alleen maar in de toekomst legt. Dan doe je Micha te kort. In Jezus is het koninkrijk al gekomen. Als Jezus in jouw leven is. Dan geldt de stijl van zijn koninkrijk nu al voor jou. Dan volg je je Heer. Je koning. Dan wordt dit nu al waar. Zoals je ook bidt: uw koninkrijk kome. Dat betekent: geef dat ik mij nu al als onderdaan gedraag.

Als Jezus in je leven is, dan begraaft je de strijdbijl. Dat staat er actief: ze zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers. Hun speren tot snoeimessen. Als Jezus in je leven is. Als zijn woorden jouw richting bepalen. Dan ben je niet uit op oorlog, maar op vrede. Dan vind je rust in zijn genade. Dan hoef je dus niet te koste van alles heel veel te bereiken. Andere volken vertrouwen hun eigen goden. Maar het volk van God vertrouwt op de naam van de HEER. Zo zegt vers 5.

Advent is dus geen tijd van passief afwachten. God heeft gesproken in Jezus Christus. Als hij koning van je leven is, dan ga je zijn woord uitleven. Zijn stijl vertonen. Zijn daden navolgen. Op basis van Gods ingrijpen aan het begin van onze jaartelling verandert jouw leven. De rust en de vrede die God hier belooft worden jouw deel. En dat laat je anders leven dan de mensen om je heen.

Dat is ook wat je Juliët mag voorleven. En waar we elkaar in moeten meenemen. Dat we opkomen voor recht. Dat we in deze genadeloze maatschappij een ander geluid laten horen. Betrokken op hen die het moeilijk hebben. Dat is al deel van jouw christengenoten. Omdat Jezus koning van je leven is. En

zo heeft deze belofte van Micha een heel sterk appellerend karakter. Als God in je leven komt wonen. Dan verandert er wat. Dat kan niet anders.

Slide De drie kunstwerken van het begin

Tenslotte, wat zien we hier in deze eerste adventsdienst al van het profiel van onze koning? Allereerst dat hij de vredevorst is. Geen wapengekletter, maar landbouw. Geen onrecht, maar eerlijkheid. Geen onrust, maar chillen. Shalom is dat. Vrede in alle opzichten. Leven zoals God het ooit schiep. Paradijselijke vrede. Dat komt Jezus brengen. Met kerst al in de basis. Maar straks, als advent helemaal vervuld wordt, dan compleet en definitief.

We leren ook dat Jezus er is voor alle volken. Voor iedereen die naar zijn oproep luistert. Geen onderscheid in mensen. Iedereen is welkom. Voorbeeld in onze tekst zijn de kreupelen. Mensen die misschien niet zoveel kunnen toevoegen. Gehandicapt als ze zijn. Maar Jezus haalt ze naar voren. Trekt ze in onze tekst aan zijn hart. Iedereen is welkom. Met zijn of haar onmogelijkheden en met zijn of haar gaven.

Omdat deze koning ooit ontwapenend als kind geboren werd in Betlehem. Benaderbaar. Daarom ben jij van harte uitgenodigd. Wie je ook bent. Om te knielen voor deze koning. En van harte zijn onderdaan te zijn. Hij legt je geen strobreed in de weg. Maakt het je gemakkelijk. Hij wil zo graag in je leven zijn. Zoals we ook zagen in de doop van Juliët. En van daar uit wil hij door zijn Geest jou tot zijn volgeling maken. Hij geeft daarvoor onderricht en wijst de weg. Door die zelf te gaan. En jij mag volgen.

Geef dan aan de oproep van deze vredevorst gehoor. Dien hem met alles wat in je is. Leef zo toe naar zijn komst op aarde. Dan zul je zijn vrede ervaren.

Amen